

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Πολιτική Αίτηση αρ. 8/2021)

29 Ιανουαρίου, 2021

████████████████████

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ
ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
(ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964, ΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
(ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΕΝΤΑΛΜΑΤΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΗΣ
ΦΥΣΕΩΣ) ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΤΟΥ 2018

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ ██████████ ΜΕ Α.Δ.Τ.
██████████ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ CERTIORARI

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΗΜΕΡ. 23.12.2020, ΤΟ
ΟΠΟΙΟ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ
ΛΑΡΝΑΚΑΣ, ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΚΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΦ.
████████████████████, ΓΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΚΑΙ
ΥΠΟΣΤΑΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΙΤΗΤΡΙΑΣ, ΣΤΗΝ ██████████
████████████████████, ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ
ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΝΟΜΟΥ, ΚΕΦ. 155, ΑΡΘΡΑ 27 ΚΑΙ 28

Ηλ. Χρίστου για Ηλ. Χρίστου ΔΕΠΕ με Αλ. Κληρίδη για Φ. Χρ. Κληρίδης & Συνεργάτες ΔΕΠΕ, για την Αιτήτρια.

██████████ εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

(Δοθείσα αυθημερόν)

Ι. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, Δ.: Η Αστυνομία στις 23.12.2020 εμφανίστηκε ενώπιον Επαρχιακού Δικαστή, υποβάλλοντας αίτημα για έκδοση εντάλματος έρευνας της οικίας και υποστατικών της Αιτήτριας σε συγκεκριμένη διεύθυνση στην Ορόκλινη, Λάρνακας. Το αίτημα υποστηριζόταν από ένορκη δήλωση της ██████████, η οποία ανέφερε ότι διερευνούσε τα ακόλουθα αδικήματα, τα οποία διαπράχθηκαν, ως ανέφερε, μεταξύ Νοεμβρίου 2020 και Δεκεμβρίου 2020 στην Επαρχία Λάρνακας:

«1. Πλαστογραφία σχετιζόμενη με ηλεκτρονικό υπολογιστή, Νόμος 22(III)/2004, Άρθρο 9.

2. Ο περί της προστασίας των φυσικών προσώπων έναντι επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ελεύθερης κυκλοφορίας των δεδομένων αυτών, Νόμος 125(I)/2018, Άρθρο 33(1) (ια).»

Το αίτημα εγκρίθηκε, και την ίδια ημέρα το Δικαστήριο εξέδωσε το αιτούμενο ένταλμα έρευνας στο οποίο καταγράφονται τα ακόλουθα:

«Έλαβα υπ' όψιν μου τα όσα αναφέρονται στην Ένορκη Δήλωση της Αστ. [REDACTED] Συγκεκριμένα ικανοποιούμαι ότι υπάρχει επαρκής μαρτυρία, όπως αυτή προέκυψε από τη σειρά γεγονότων που οδηγούν σε εύλογη υπόνοια ότι στην προαναφερόμενη οικία μπορεί να βρίσκονται ηλεκτρονικοί υπολογιστές, κινητά τηλέφωνα και άλλα μέσα αποθήκευσης ηλεκτρονικών δεδομένων που δυνατό να χρησιμοποιήθηκαν για τη διάπραξη των πιο πάνω αδικημάτων. Έχω ικανοποιηθεί λογικά για την ύπαρξη ανάγκης εκδόσεως του εντάλματος».

Σύμφωνα με το περιεχόμενο του όρκου που χρησιμοποιήθηκε για την έκδοση του εντάλματος έρευνας, η Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως κα. Έμιλυ Γιολίτη κατήγγειλε (δεν διευκρινίζεται πότε) στην Αστυνομία (Κ.Δ.Η.Ε.), ότι άγνωστος ή άγνωστοι δημιούργησαν πλαστό λογαριασμό στην ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης Twitter, με το όνομα και τη φωτογραφία της. Σημειώνεται εδώ ότι η Υπουργός διατηρεί δικό της προσωπικό λογαριασμό στο Twitter με στοιχεία Emily Yiolitis, <https://twitter.com/emilyyiolitis>.

Σύμφωνα πάντα με το περιεχόμενο του όρκου, ο εν λόγω πλαστός λογαριασμός αρχικά είχε την ονομασία «Έμιλυ Καρτάσιαν», στη συνέχεια όμως μετονομάστηκε σε «Lady Έμιλυ Καρτάσιαν Duchess of Υιολου» και ανταποκρίνεται σε συγκεκριμένο σύνδεσμο. Το πρόσωπο που

δημιούργησε και διαχειρίζεται τον εν λόγω λογαριασμό δηλώνει στην κατάσταση του λογαριασμού τα ακόλουθα: “Parody Account of Emily Kardashian Yioliti, Fashion Icon. Rich Lawyer, Instagram Influencer, Socialite, ex EAC Chairman & Minister of Justice, Banana Republic”. Στον ίδιο λογαριασμό δημοσιεύονται φωτογραφίες της Υπουργού αλλά και του πατέρα της με προσβλητικά σχόλια.

Στον όρκο καταγράφεται ότι στις 23.12.2020 λήφθηκε πληροφορία από την Υποδιεύθυνση Διαχείρισης και Αξιοποίησης Πληροφοριών Αστυνομίας Κύπρου, ότι δημιουργός και διαχειριστής του συγκεκριμένου πλαστού λογαριασμού είναι η Αιτήτρια. Η ενόρκως δηλούσα καταλήγει ως εξής: «Ενόψει των πιο πάνω αιτούμαι από το σεβαστό σας Δικαστήριο την έκδοση εντάλματος έρευνας για την οικία της [REDACTED] [REDACTED] με σκοπό τον εντοπισμό, ηλεκτρονικού/ών υπολογιστή/ών, ηλεκτρονικών συσκευών, κινητών τηλεφώνων ή και άλλων μέσων αποθήκευσης δεδομένων που δυνατόν να χρησιμοποιήθηκαν για τη διάπραξη των πιο πάνω αδικημάτων».

Κατόπιν μονομερούς αίτησης της Αιτήτριας (Πολιτική Αίτηση αρ. 5/21) παραχώρησα στις 18.1.2021 άδεια για καταχώριση αίτησης δια κλήσεως για έκδοση προνομιακού εντάλματος Certiorari, με το οποίο να ακυρώνεται το εκδοθέν ένταλμα έρευνας ημερ. 23.12.2020. Η άδεια

δόθηκε σε σχέση με την επάρκεια του όρκου που χρησιμοποιήθηκε για την έκδοση του εντάλματος έρευνας. Η Αιτήτρια καταχώρισε στις 20.1.2021, ως οι οδηγίες του Δικαστηρίου, την υπό εκδίκαση αίτηση με την οποία αξιώνει την έκδοση προνομιακού εντάλματος Certiorari για παραπομπή στο Ανώτατο Δικαστήριο του εν λόγω εντάλματος έρευνας για ακύρωση του.

Ο Γενικός Εισαγγελέας δεν καταχώρισε ένσταση ως οι οδηγίες του Δικαστηρίου. Σήμερα η ευπαίδευτη συνήγορος που τον εκπροσώπησε προέβη στην πιο κάτω δήλωση:

«Δεν θα προχωρήσουμε με την καταχώριση ένστασης και θα αποδεχθούμε την ακύρωση του εντάλματος έρευνας που εκδόθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας, έχοντας αξιολογήσει όλα τα περιστατικά της υπόθεσης και λαμβάνοντας, μεταξύ άλλων, υπόψη ότι η διερεύνηση, στα πλαίσια της οποίας εκδόθηκε το προσβαλλόμενο ένταλμα έρευνας, δεν θα προωθηθεί περαιτέρω, δεδομένης και της απόσυρσης του παραπόνου της Υπουργού Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, κας Έμιλυσ Γιολίτη/παραπονούμενης.»

Οφείλω να αναφέρω πως τέτοιες προσεγγίσεις περιποιούν τιμήν στο Θεσμό του Γενικού Εισαγγελέα. Ωστόσο, το Ανώτατο Δικαστήριο έχει καθήκον να εξετάσει κατά πόσο δικαιολογείται η έκδοση του αιτούμενου προνομιακού εντάλματος. Έχω θέσει ενώπιόν μου τα όσα ανέφεραν οι

ευπαίδευτοι συνήγοροι της Αιτήτριας με την εμπειριστατωμένη αγόρευση τους, οι οποίοι παρέπεμψαν και σε Νομολογία.

Η γνωστή αγγλική ρήση «My house is my castle» («Το σπίτι μου είναι το κάστρο μου») έχει, ουσιαστικά, συμπεριληφθεί στο Άρθρο 16 του δοτού Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας, όπου καταγράφονται τα ακόλουθα:

«1. Η κατοικία εκάστου είναι απαραβίαστος.

2. Η είσοδος εις οιαδήποτε κατοικία ή οιαδήποτε έρευνα εντός αυτής δεν επιτρέπεται, ειμή ότε και όπως ο νόμος ορίζει και κατόπιν δικαστικού εντάλματος δεόντως ητιολογημένου ή οσάκις η είσοδος ενεργήται τη ρητή συναινέσει του ενοίκου ή προς τον σκοπόν διασώσεως θυμάτων οιουδήποτε αδικήματος βίας ή οιασδήποτε καταστροφής.»

Όταν, βεβαίως, το Σύνταγμα ομιλεί για κατοικία, δεν αναφέρεται στη νομική έννοια της κατοικίας («domicile»), αλλά στο κατάλυμα, δηλαδή στο όποιο μέρος, στο οποίο διαμένει κάποιος είτε μόνιμα είτε προσωρινά, και το οποίο δεν είναι προσιτό στον οποιονδήποτε. Η κατοικία υπό την πιο πάνω έννοια, αποτελεί τον πιο προσωπικό χώρο του ανθρώπου και συνιστά προέκταση της προσωπικής του ελευθερίας, η οποία μετά τη ζωή είναι το πολυτιμότερο για τον άνθρωπο αγαθό. Η είσοδος εντός της κατοικίας κατά κανόνα απαγορεύεται. Επιτρέπεται μόνο για τους συγκεκριμένους λόγους που παρατίθενται στο εδάφιο 2 του Άρθρου 16 του Συντάγματος ή κατόπιν αιτιολογημένου εντάλματος που εκδίδουν μόνο οι φορείς της

ανεξάρτητης δικαστικής εξουσίας, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου. Είναι αυτό το κατάλυμα που είχε κατά νου ο Λόρδος Chatham όταν το 1764, με τον γλαφυρό του λόγο, έλεγε στο Κοινοβούλιο ότι:

«Ακόμη και ο πιο πτωχός άνθρωπος αποκρούει σ' αυτό το κατάλυμα του όλες τις δυνάμεις του Στέμματος. Η θέρμανση του είναι δυνατόν να είναι πολύ ασθενής, η στέγη του είναι δυνατόν να τρέμει, ο άνεμος είναι δυνατόν να φυσά μέσα από τις πόρτες και τα παράθυρα, η θύελλα είναι δυνατόν να εισέλθει εντός αυτού αλλά ο Βασιλιάς της Αγγλίας δεν μπορεί να εισέλθει.»

Πάνω στην ίδια περίπου βάση φαίνεται να κινήθηκε και η απόφαση του Εφετείου στην *Πολιτική Έφεση αρ. 348/15, Αναφορικά με την Αίτηση των 1. Αντώνη Ανδρέου & Σία ΔΕΙΠΕ και 2. Αντώνη Ανδρέου, από τη Λάρνακα για έκδοση εντάλματος Certiorari αναφορικά με ένταλμα έρευνας που εξεδόθη από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας στις 26.9.15.* Παραθέτω το σχετικό απόσπασμα από την απόφαση ημερ. 9.6.17, που εξέδωσε ο Παμπαλλής Δ.:

«..... η έκδοση ενός εντάλματος έρευνας είναι μια σοβαρή επέμβαση στην ατομική ελευθερία. Είναι ένα βήμα που πρέπει να λαμβάνεται μετά από ώριμη αντίληψη των γεγονότων που συνθέτουν την υπόθεση. Με σκοπό την επίτευξη του στόχου αυτού ο αιτών, την έκδοση του εντάλματος, επί του προκειμένου, ο Αστυφύλακας, έχει καθήκον να προβεί σε πλήρη αποκάλυψη όλων των ουσιωδών στοιχείων και γεγονότων.

.....

Η έκδοση του διατάγματος, όπως προείπαμε, δεν αποτελεί μηχανιστική διαδικασία. Το Δικαστήριο, στη βάση των ενώπιον του τεθέντων, θα πρέπει να πεισθεί ότι συντρέχει αναγκαιότητα έκδοσης του διατάγματος. Θα πρέπει,

βεβαίως, να στοιχειοθετηθεί η ύπαρξη εύλογης αιτίας ότι η ιδιωτική ζωή του ατόμου θα πρέπει να υποχωρήσει χάριν του δημοσίου συμφέροντος, δηλαδή της διερεύνησης τυχόν διάπραξης αδικήματος. Επίσης, όλα τα στοιχεία και πληροφορίες που συνθέτουν την ύπαρξη στοιχείων και πληροφοριών θα πρέπει να συμπεριληφθούν στον όρκο. Και επί του προκειμένου, ως γίνεται φανερό από όσα παραθέτουμε κατωτέρω, δεν το ικανοποίησε η Δημοκρατία .....».

Στον όρκο που εδώ χρησιμοποιήθηκε για την έκδοση του εντάλματος έρευνας, γίνεται μια γενική αναφορά ότι «λήφθηκε πληροφορία από την Υποδιεύθυνση Διαχείρισης και Αξιοποίησης Πληροφοριών Αστυνομίας Κύπρου ότι δημιουργός και διαχειριστής του συγκεκριμένου πλαστού λογαριασμού είναι η Αιτήτρια». Ουδεμία αναφορά γίνεται στο περιεχόμενο της εν λόγω πληροφορίας, στο πως αυτή λήφθηκε, αλλά ούτε και στην πηγή της (χωρίς βεβαίως να ήταν απαραίτητο να κατονομάζεται το πρόσωπο που την έδωσε). Κατ' επέκταση, ήταν αδύνατο, βρίσκω, για το Επαρχιακό Δικαστήριο να καταλήξει το ίδιο κατά πόσο στη βάση της συγκεκριμένης πληροφορίας, προέκυπταν εύλογες υπόνοιες ότι η Αιτήτρια διέπραξε τα υπό διερεύνηση εγκλήματα. Προς τούτο παραπέμπω στην υπόθεση *Παναγιώτου (Αρ. 2) (2002) 1(Γ) ΑΑΔ, 1957*, όπου λέχθηκαν τα ακόλουθα ενδιαφέροντα από τον Αρτέμη, Δ.:

«... το λιγότερο που μπορώ να πω αναφορικά με τη διαπίστωση του Δικαστή είναι ότι δεν διαφαίνεται απ' αυτή αν ικανοποιήθηκε ο ίδιος για την ύπαρξη εύλογης υποψίας. Κάποιος θα μπορούσε επιπρόσθετα να παρατηρήσει πως τούτο δεν θα ήταν καν δυνατόν, εν όψει του γεγονότος ότι δεν τέθηκε συγκεκριμένη μαρτυρία ενώπιον του για να μπορεί να κρίνει το θέμα ο ίδιος.»

Πάνω στην ίδια βάση φαίνεται να κινήθηκε και η πρόσφατη απόφαση ημερ. 20.10.2020, της Τ. Ψαρά-Μιλτιάδου, Δ. στην *Πολιτική Αίτηση αρ. 114/20, Αναφορικά με την Αίτηση του Ιωάννη Παύλου για έκδοση Προνομιακού Εντάλματος φύσεως Certiorari*. Παραθέτω το σχετικό απόσπασμα από την απόφαση, το οποίο με καλύπτει πλήρως:

«Πρέπει να λεχθεί ακόμη πως ανεξαρτήτως αν καλώς χρησιμοποιείται η λέξη «πληροφορία», σημασία έχει ότι ουδέποτε και πουθενά στον όρκο, η πληροφορία δεν συγκεκριμενοποιείται σε κάτι απτό. Ακόμη και αν δεν κατονομάζεται ο πληροφοριοδότης (κάτι τέτοιο δεν απαιτείται) θα πρέπει να υπάρξει κάποιου είδους τεκμηρίωση, από πού και με ποιόν τρόπο η πληροφορία οδήγησε στα καταληκτικά συμπεράσματα. Στην πράξη, επί του όρκου, μόνο συμπεράσματα καταγράφονται.

Η ανάγκη παρουσίασης ενός είδους μαρτυρίας για στοιχειοθέτηση της εύλογης υπόνοιας, βεβαίως δεν σημαίνει καταγραφή στοιχείων με αποδεικτική αξία σε υψηλό επίπεδο. (Βλ. *C.P.S. Freight Services Ltd v. Γεν.Εισαγγελέα Πολ.εφ.219/14, 29.2.2016*). Έστω και σε χαμηλό επίπεδο όμως, πρέπει να δοθούν στοιχεία και όχι απλά συμπεράσματα ή καταλήξεις, όπως συμβαίνει εν προκειμένω.»

Για την επάρκεια του μαρτυρικού υλικού που τίθεται ενώπιον του Δικαστηρίου για την εξασφάλιση θεραπείας μονομερώς, παραπέμπω και στην *Βαρνάβα (2013) 1(B) ΑΑΔ, 1143*, όπου αποφασίστηκε από την Παναγή, Δ. (ως ήταν τότε), πως η παράλειψη αποκάλυψης σημαντικού μαρτυρικού υλικού, δεν επέτρεψε στο Επαρχιακό Δικαστήριο να διαμορφώσει τη δέουσα κρίση. Κατ' επέκταση το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε με προνομιακό ένταλμα Certiorari το εκδοθέν διάταγμα πρόσβασης σε τηλεπικοινωνιακά δεδομένα.

Πέρα από τα πιο πάνω, υπάρχει, κατά την ταπεινή μου άποψη, και άλλο πρόβλημα. Ως γνωστό, το ένταλμα έρευνας στοχεύει στην ανεύρεση και κατάσχεση πραγμάτων που εύλογα πιστεύεται ότι συνδέονται, κατά τον τρόπο που ορίζει ο Νόμος, με αδίκημα που διεπράχθη ή που υπάρχει υπόνοια ότι διεπράχθη («*Σύνδεσμος για Πρόληψη της Βίας στα Γήπεδα*» (1997) 1 (B) AAD, 1014). Χωρίς αυτή την εύλογη αιτία, δεν ενεργοποιείται η δικαιοδοσία έκδοσης εντάλματος έρευνας. Δεν είχε τεθεί, βρίσκω, ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου μαρτυρία από την οποία να προέκυπταν εύλογες υπόνοιες ότι στη συγκεκριμένη οικία της Αιτήτριας υπήρχαν «υπολογιστές, ηλεκτρονικές συσκευές, κινητά τηλέφωνα και άλλα μέσα αποθήκευσης δεδομένων που δυνατόν να χρησιμοποιήθηκαν για τη διάπραξη των αδικημάτων». Να σημειώσω εδώ ότι ουδέποτε η ενόρκως δηλούσα ισχυρίστηκε ότι η κατ' ισχυρισμόν δημιουργία και λειτουργία πλαστού λογαριασμού έλαβε χώρα και υφίστατο, κατά πάντα ουσιώδη χρόνο, στη συγκεκριμένη οικία της Αιτήτριας. Έχουν θέση εδώ τα όσα ενδιαφέροντα λέχθηκαν στην υπόθεση *Σιακαλλής (Αρ. 1) (2001) 1(A) AAD, 282, 293*:

«... στην περίπτωση δε κατοικίας είναι μάλιστα αναγκαία η σύνδεση του αντικειμένου με την οικία ώστε να αιτιολογείται δεόντως η έκδοση του εντάλματος όπως απαιτείται από το Άρθρο 16.2. Μόνο όπου η μαρτυρία είναι τέτοια ώστε να δικαιολογεί συγκεκριμένη και εύλογη υποψία ότι το αντικείμενο βρίσκεται στην οικία ή άλλο τόπο, και όχι απλώς γενική και αόριστη υπόθεση ότι θα μπορούσε να βρίσκεται στην οικία ή άλλο τόπο, προκύπτει επαρκής σύνδεση με την οικία ή άλλο τόπο του οποίου ζητείται η έρευνα. Άλλως, η παρεχόμενη από το Σύνταγμα και το νόμο προστασία, ιδιαίτερα της κατοικίας,

θα απέληγε ευάλωτη και άνευ ουσίας. Υπό τις συνθήκες, η έκδοση του εντάλματος ήταν ανατιολόγητη, παράνομη και καθ' υπέρβαση εξουσίας.»

(Η υπογράμμιση γίνεται από τον παρόν Δικαστήριο)

Βεβαίως, η πιο πάνω απόφαση ανατράπηκε με την Έφεση που καταχώρισε ο Γενικός Εισαγγελέας (*Αναφορ. με το Ένταλμα Έρευνας Ε.Δ. Λ/σού, ημερ. 13.10.2000 (2002) 1(A) ΑΑΔ, 571*), όχι για λόγους ουσίας, αλλά «Ενόψει της παντελούς έλλειψης οποιασδήποτε αιτιολογίας για την καθυστέρηση στην καταχώριση της αίτησης και επίσης της παράλειψης του Εφεσίβλητου να αμφισβητήσει την εγκυρότητα του εντάλματος έγκαιρα, παραμόνο λίγες μέρες πριν την ακρόαση ποινικής υπόθεσης στο Κακουργιοδικείο ...».

Με δεδομένο ότι εδώ δεν είχαν τεθεί ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου συγκεκριμένες λεπτομέρειες και στοιχεία, βρίσκω πως αυτό δεν μπορούσε να είχε ικανοποιηθεί λογικά για την ανάγκη έκδοσης του εντάλματος έρευνας, προϋπόθεση που ρητά ορίζεται στο άρθρο 28(1) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155. Όπως εύστοχα σημειώθηκε από τον αείμνηστο Ι. Πογιατζή, Δ. στην υπόθεση *Πολυκάρπου (1991) 1 ΑΑΔ, 207*, «... τότε και μόνο τότε το Δικαστήριο θα προχωρήσει στο δεύτερο στάδιο της έρευνας η οποία θα αποσκοπεί στη διαπίστωση κατά πόσο τα ιδιαίτερα περιστατικά της υπόθεσης καθιστούν ή όχι την έκδοση του

αναγκαία ή επιθυμητή. Θα προχωρήσει δε στην έκδοση του αιτούμενου εντάλματος αν η απάντηση στο δεύτερο αυτό ερώτημα είναι επίσης καταφατική». Σχετική με το πιο πάνω θέμα είναι και η απόφαση ημερ. 24.4.19 που εξέδωσε ο Γιασεμής, Δ. στην *Πολιτική Αίτηση αρ. 75/18, Αναφορικά με την Αίτηση της XXX Παπαδοπούλου για έκδοση προνομιακού εντάλματος Certiorari σε σχέση με εκδοθέν ένταλμα έρευνας.*

Στην τελευταία αυτή υπόθεση, ακυρώθηκε ένταλμα έρευνας που είχε εκδοθεί από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού σε σχέση με υποστατικό στο οποίο η Αστυνομία θεωρούσε ότι η Αιτήτρια λειτουργούσε παράνομα ιδιωτικό φροντιστήριο. Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας το ένταλμα έρευνας, σημείωσε πως η Αστυνομία είχε ήδη ικανοποιηθεί από προηγουμένως ότι στο εν λόγω υποστατικό η Αιτήτρια λειτουργούσε παράνομα ιδιωτικό φροντιστήριο. Κατ' επέκταση, βρήκε πως δεν ήταν αναγκαία η περαιτέρω διερεύνηση. Σε σχέση με τον εξοπλισμό που υπήρχε εντός αυτού, σημείωσε τα ακόλουθα: «*Επιπρόσθετα, υπό το φως των στοιχείων, ανωτέρω, που η Αστυνομία είχε, ήδη, συλλέξει, τίθεται, επίσης, θέμα κατά πόσο η παραλαβή του εξοπλισμού που υπήρχε στο υποστατικό, καθώς και της διδακτικής ύλης από τους μαθητές ήταν αναγκαία για τους σκοπούς της έρευνας.*».

Εδώ, η ένορκη δήλωση που χρησιμοποιήθηκε για την εξασφάλιση του εντάλματος έρευνας, δεν αναφέρει για ποιους συγκεκριμένους λόγους η Αστυνομία επιθυμούσε να εντοπίσει και κατάσχει τα συγκεκριμένα αντικείμενα.

Υπό το φως των πιο πάνω, βρίσκω ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας εξέδωσε το ένταλμα έρευνας καθ' υπέρβαση της δικαιοδοσίας του. Η Αίτηση είναι δικαιολογημένη και επιτυγχάνει. Εκδίδεται προνομιακό ένταλμα Certiorari με το οποίο ακυρώνεται το εκδοθέν ένταλμα έρευνας ημερ. 23.12.2020.

Επιδικάζονται προς όφελος της Αιτήτριας €1.200.-, πλέον Φ.Π.Α., συμφωνηθέντα έξοδα.

Ι. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, Δ.

/ΕΑΠ.

Εδώ, η ένορκη δήλωση που χρησιμοποιήθηκε για την εξασφάλιση του εντάλματος έρευνας, δεν αναφέρει για ποιους συγκεκριμένους λόγους η Αστυνομία επιθυμούσε να εντοπίσει και κατάσχει τα συγκεκριμένα αντικείμενα.

Υπό το φως των πιο πάνω, βρίσκω ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας εξέδωσε το ένταλμα έρευνας καθ' υπέρβαση της δικαιοδοσίας του. Η Αίτηση είναι δικαιολογημένη και επιτυγχάνει. Εκδίδεται προνομιακό ένταλμα Certiorari με το οποίο ακυρώνεται το εκδοθέν ένταλμα έρευνας ημερ. 23.12.2020.

Επιδικάζονται προς όφελος της Αιτήτριας €1.200.-, πλέον Φ.Π.Α., συμφωνηθέντα έξοδα.

/ΕΑΠ.